

"L'Esperit és un do immerescut, que hem d'acollir amb agraïment"

Dij, 31/05/2018 per Papa Francesc

[Les homilies del papa Francesc](#)

Audiència General 30 de maig 2018

Catequesi sobre la Confirmació. 2. El segell de l'Esperit

Estimats germans i germanes!

Continuant el tema de la Confirmació o Crisma, avui m'agradaria destacar la «íntima connexió d'aquest sacrament amb tota la iniciació cristiana» (Sacrosanctum Concilium, 71).

Abans de rebre la unció espiritual que confirma i reforça la gràcia del Baptisme, es demana als confirmands que renovin les promeses fetes un dia pel pares i padrins. Ara són ells mateixos que han de professar la fe de l'Església, disposats a respondre «credo» a les preguntes formulades pel Bisbe; disposats, de manera particular, a creure «en l'Esperit Sant, que és Senyor i que infon la vida, que avui mitjançant el sacrament de la Confirmació, els és conferit de manera especial, com als Apòstols el dia de Pentecosta» (Ritu de la Confirmació, n. 26).

Com que la vinguda de l'Esperit Sant requereix que els cors estiguin recollits fent oració (cf. At 1,14), després de la pregària silenciosa de la comunitat, el Bisbe, amb les mans esteses sobre els que han de ser confirmats, demana a Déu que els infongui el seu Esperit sant Paràclit. Només hi ha un sol Esperit (cf. 1 Cor 12,4), però que, quan ve a nosaltres, porta amb Ell riquesa de dons: saviesa, enteniment, consell, fortalesa, ciència, pietat i sant temor de Déu (cf. Ritu de la Confirmació, nn. 28-29). Hem escoltat el passatge de la Bíblia amb aquests dons que porta l'Esperit Sant. Segons el profeta Isaïes (11,2), aquestes són les set virtuts de l'Esperit vessades sobre el Messies per al compliment de la seva missió. També Sant Pau descriu el fruit abundant de l'Esperit que és «amor, joia, pau, paciència, benignitat, bondat, fidelitat, dolcesa, domini de si» (Gal 5,22). L'únic Esperit distribueix els múltiples dons que enriqueixen l'única Església: és l'Autor de la diversitat, però al mateix temps el Creador de la unitat. Així l'Esperit dona totes aquestes riqueses que són diverses però al mateix temps fa l'harmonia, és a dir la unitat de totes aquestes riqueses espirituals que tenim nosaltres els cristians.

Per tradició testificada pels Apòstols, l'Esperit que completa la gràcia del Baptisme es comunica mitjançant la imposició de les mans (cf. At 8,15-17; 19,5-6; Hb 6,2). A aquest gest bíblic, per expressar millor l'efusió de l'Esperit que impregna tots els qui el reben, ben aviat s'hi va afegir una unció d'oli perfumat, anomenat crisma[1], que s'ha mantingut en ús fins avui, ja sigui a l'Orient com a l'Occident (cf. Catecisme de l'Església Catòlica, 1289).

L'oli - el crisma - és una substància terapèutica i cosmètica, que entrant en els teixits del cos guareix les ferides i perfuma els membres; per aquestes qualitats ha estat pres en la simbologia bíblica i litúrgica per expressar l'acció de l'Esperit Sant que consagra i impregna el batejat, embellint-lo amb dons. El Sacrament és conferit amb la unció del crisma sobre el front, feta pel Bisbe amb la imposició de la mà i amb les paraules: «Rep el segell de l'Esperit Sant que t'és donat com un

regal».[2] L'Esperit Sant és el do invisible i el crisma és el segell visible.

En rebre al front el senyal de la creu amb l'oli perfumat, el confirmat rep així una marca espiritual indeleble, el "caràcter", que el configura més perfectament a Crist i li dona la gràcia de difondre entre els homes la "bona olor" (cf. 2 Cor 2,15).

Escoltem de nou la invitació que Sant Ambrosi fa als acabats de confirmar. Diu així: «Recorda que has rebut el segell espiritual [...] i conserva el que has rebut. Déu Pare t'ha marcat, t'ha confirmat Crist el Senyor i ha posat en el teu cor la penyora de l'Esperit» (De mysteriis 7,42: CSEL 73,106; cf. CCC, 1303). L'Esperit és un do immerescut, que hem d'acollir amb agraïment, deixant espai per a la seva creativitat inesgotable. És un do que cal guardar amb cura, que cal seguir amb docilitat, deixant-se modelar com la cera, amb la seva caritat ardent, «per reflectir Jesucrist en el món d'avui» (Exhort. ap. Gaudete et exsultate, 23).

Traducció de Josep M. Torrents Sauvage